

СЪДЪРЖАНИЕ

ПРЕДГОВОР	7
УВОД	11
ГЛАВА 1: <i>Гибел, мрак, парцал и метла</i>	13
ГЛАВА 2: <i>Спирали и призраци</i>	20
ГЛАВА 3: <i>Доминото на съдбата</i>	29
ГЛАВА 4: <i>Как да бъдеш царица?</i>	39
ГЛАВА 5: <i>Без деца и свободна да мечтаеш</i>	47
ГЛАВА 6: <i>Хапчета и очила</i>	58
ГЛАВА 7: <i>Божият закон, обяснен разбираемо</i>	69
ГЛАВА 8: <i>Кой се забавлява с безделния ум?</i>	76
ГЛАВА 9: <i>Храна... мм?</i>	89
ГЛАВА 10: <i>Политика-молитика</i>	106
ГЛАВА 11: <i>Ляво крило, дясно крило... Аз да не съм пиле?</i>	117
ГЛАВА 12: <i>Тенджери, президенти и педикюр</i>	123
ГЛАВА 13: <i>Мая за цялото тесто</i>	141
ГЛАВА 14: <i>Краят е близо... или далеч?</i>	153
ГЛАВА 15: <i>От где, накъде, наблизо и кому?</i>	167
ГЛАВА 16: <i>Завръщане в рая</i>	175
ГЛАВА 17: <i>Седем въпроса</i>	188
ГЛАВА 18: <i>Окончателното завещание</i>	196
ЗАКЛЮЧЕНИЕ: <i>Намерих кутията на пъзела!</i>	209
ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗТОЧНИЦИ	212

ПРЕДГОВОР

Докато четях за пътешествието на Лия Смит – от движен от страх бунтовен тинейджър до смел и отговорен възрастен – осъзнах, че тревогата, която някога я е осакатявала, все още засяга много от днешните млади хора, дори и тези, които твърдят, че са християни.

Благодарение на благословено възпитание и чудесен брак със силен, реформиран съпруг, през по-голямата част от живота си аз съм вярвала в богословието, което Лия споделя с читателите си. Мнозинството от днешните християни обаче не са имали тази привилегия и техните разбирания за бъдещето вече са влошени и изкривени от всичко – от опасно неверни „пророчества“ за последното време до правителствени политики, които рискуват стабилността на нашата нация и добруването на утрешните семейства. Докато нашата култура прогължава да подкрепя все по-лошо поведение, независимо от последствията, и радикални еколози крещат предсказания за цялостно унищожаване на „майката природа“, християните или се скриваме зад измислената безопасност на църковните стени – и никога не се ангажираме със света, или ставаме от света в безсмислен опит на културен реверанс. И двата подхода игнорират Божието Слово и особено пасажите, писани конкретно за да подпомогнат вярващите във воденето на война с настоящите сили на тъмнината и да преодолеят истинските предизвикателства на нашето време.

Всяко поколение е трябвало да се бори със страха. Моето поколение се страхуваше, че приятели и роднини, пратени да воюват във Виетнам, няма да се завърнат. Страхът може да ни парализира когато му позволим да контролира ума ни и открадне радостта ни. Лия разказва за своето преминаване от страх към свобода – от неспокоен бунтовник към християнка съпруга и майка, която се е научила

да се доверява на Господ във всички неща. Преди тя се е страхувала да има деца понеже е вярвала, че светът ще свърши всеки момент и не е искала те да страдат по време на „Голямата скръб“. Докато е изучавала сама Писанието, тя осъзнала, че много от страховете ѝ са резултат от нейни собствени погрешни разбирания. Колко от нас с цяло сърце са вярвали на гумите на другите – били те пастори, приятели или родители, без да проверяват фактите? Вижте объркването, което произтича когато пропускате да проверим фактите относно твърдения в някое верижно писмо, ние несъзнателно удължаваме живота на невярната информация като го препращаме на всичките си приятели и семейство. Повечето от тези имейли са фалшиви, както са и най-популярните разбирания за Божието слово. Ние никога не трябва да приемаме на сляпо нечия чужда интерпретация на Библията – трябва да сме готови старателно да изучаваме темите сами.

Лия представя склад, пълен с ценна информация за млади жени. Без значение какво нашата култура се опитва да ни каже, семейството – баща и майка с деца, е изключително важно за здравето на обществото и неговото бъдеще понеже това е начинът, който Бог е наредил. Богоугодна майка, упражняваща вярата си чрез нейното разбиране на Божията истина, има силно влияние върху своя съпруг и деца, а дори и върху нейната нация. Ние винаги чуваме, че децата са нашето бъдеще. Какво ще представлява бъдещето ни ако децата ни не прегърнат истината? А как ще я прегърнат ако не са я чували... ако умовете им не са били потопени в Божието Слово на Бог? Ние вече жънем каквото сме посели. Майки не са служили на Господ Исус Христос и са отгледали деца, които презират Създателя и Неговия закон. Картината все още не е завършена, но дори в момента е ясно, че слагаме финалните щрихи на нашето собствено унищожение.

Ситуацията трябва да се промени, но това няма да се случи освен ако родителите християни не започнат отново да представят библейски Христос за децата си. Книгата на Лия „Пелени, чинии и господство“ ще окуражи други млади съпруги и майки, които имат съмнения и страхове

за живота си. Собственият живот на Лия е започнал да се преобръща, когато сърцето ѝ разбрало стихът в Йоан 8:32 „Тогава ще познаете истината и истината ще ви направи свободни“. Моля се книгата ѝ да е благословение за тези, които я четат. Нека Бог я използва, за да помогне на други жени да се отърват от страховете си, така че да могат да бъдат използвани мощно в Неговото царство.

Керъл ДеМар

УВОД

Не съм богослов. Не съм експерт в някаква област. Аз просто съм съпруга и майка, която си стои у дома. Написах това за себе си, като дневник на моето пътешествие досега, включващ всичко, което съм научила през последните три години, за да ми напомня накъде съм тръгнала, когато времената станат мрачни.

Написах това и за моите деца. Ако нещо се случи с мен, те няма да могат да опознаят от първа ръка моите мисли и убеждения по тези теми. Надявам се да предам всяка добита мъдрост и научени уроци на моите внуци, а дори и след тях.

Пиша тази книга и за всяка съпруга или майка, която желае да разбере своята значимост в историята – как един живот може да промени курса на поколения и да служи за пример. Пиша я за всеки, когото желае да вникне в това защо сменянето на пелени и миенето на чинии е повече от просто „най-трудната работа на света“. В Божието царство домът е тренировъчната база, от където излизат както войни, така и благородни принцеси – или пък не.

Нямам всички отговори, но познавам Този, Който ги има. Той вече ни е дал книга, пълна с тях, съдържаща всичко, което ни е необходимо за всеки аспект от живота.

Тибел, мрак, парцал и метла

КРАЯТ Е БЛИЗО. Уморих се да слушам това. Може би на вас ви е писнало също. Християнските книжарници имат цели отдели с романи и книги, пророкуващи края на света и предстоящото връщане на Исус. Те ни казват да се гържим здраво понеже Грабването може да се случи всеки момент. Междувременно същите автори продължават да пишат повече книги и да трупат още пари. Рано или късно някой ще трябва да попита „Какво смятат тия автори да правят с всички пари и слава след като стане Грабването? На кого ще оставят наследството си?“

Докато това се случва и всеки чака Исус да се завърне, стоящите у дома майки почистват кухненски подове, събират разпиляна бебешка пудра, която някой е разсипал из цялата стая, и готвят. В някои от нас, макар понякога и подсъзнателно, се надига въпрос: Какъв е смисълът от всичко, което правим у дома? Какъв дълготраен ефект ще има всичко това?

Понякога е тежко да усещаме недооценяването и пълната липса на блясък. Надгравжда се и в един момент стигаме до неизбежното заключение, че сигурно това е всичко в живота. Това ли е целият ми живот – сменяне на стотици пелени на ден, почистване на следите от разрушения, опити да си върна теглото от преди раждането и някак си да се опитам да намеря смисъл и цел във всичко това?

За мен беше трудно да се усмихна когато в църквата чувах как светът става все по-лош. В новините повтарят същото. Може да забележите как дори Холивуд е яхнал вълната на последното време. Следващия път когато посетите

местната си видеотека, проверете колко от заглавията се отнасят до края на света. Ще се впечатлите.

Как точно се очаква да сме весели и засмени в дните си и да пеем „Този е денят, който Бог сътвори“, знаейки, че животът на планетата Земя ще става все по-лош. Наистина ли светът става все по-зле? Ако това наистина е вярно и светът наистина отива по дяволите, няма особен смисъл да се напъваме твърде много, нали?

СМЕСЕНИ ПОСЛАНИЯ

Някоя някога е произнесъл фразата „Не лъскаш палубата на потъващ кораб“. Това предполага две неща: светът е потъващ кораб и няма смисъл да се опитваш да го направиш по-добър. Цял живот чувам това послание. Ако си като мен, може би си си задавал въпроси като: Защо да работя здраво? Всичко ще бъде изгубено. Защо да започвам бизнес? Защо да изграждам църкви? Хората само ще ги разрушат. Защо да трупам богатство, което да оставя като наследство на моите деца един ден? Сатана притежава всички пари така или иначе. Освен това, след Грабването това няма да има значение понеже ще сме си отишли.

О, да – и защо въобще да се мъча да имам деца? По този начин само ще вкарваме повече жертви на Антихрист в света. Ако по някаква случайност Грабването не се случи когато те казват, че ще стане, то нашите деца ще трябва да изстрадат Голямата скръб. Това беше голям страх в мен. Накрая всички тези въпроси стигнаха и до ежедневни неща в живота ми – защо да мия чинии? Защо да си оправям леглото? Всичко е напразно. Победата е просто мечта от тази страна на небето. Мога да се пробвам да се насладя на каквото мога докато все още има време.

Това беше манталитета, който имах дълги години. Бях приела поражението преди още да стана от леглото. Бях духовно депресирана и подтисната от този начин на мислене. Тогава започнах да забелязвам друга тенденция в християнските книги. Появяваха се все повече книги с послания за позитивното мислене. „Мисли позитивно и ще ти се случват хубави неща.“ Изглежда, че всеки месец има нов бес-

тселър на тема как можеш да имаш най-добрия си живот сега или как можеш да измислиш и „извярваш“ твоя път до успеха и преуспелия живот. Стоотици заглавия говорят, че Божията воля за всеки е да бъде здрав и богат без никакви усилия и че „Бог има чудесен план за твоя живот“. Просто се разходите из местната си християнска книжарница и вижте книгите, които говорят за преодоляване на препятствия, движение напред и това да имаш „победа“ в живота си. Само на мен ли ми се струва, че тези две широко разпространени послания изглеждат шизофренични? „Светът става все по-лош; Антихрист идва“ и „Бог желае победа в твоя живот! Просто мисли позитивно!“ Е, исках да разбера кое е вярно. Това са напълно противоположни идеи.

Забелязах, че църквата ни учи да казваме на света за Исус, но когато стане дума за Последното време, ние предупреждаваме света, че Исус ще губи битката на Земята, поне до последния момент. Учим ги за Великото поръчение, но също така смятаме, че нациите никога наистина няма да бъдат ученици на Исус.

Може би не използваме точно тези думи, но определено ги загатваме чрез богословието, което представяме. Очевидно Бог е планирал да освободи само нашите души и духове без намерение да спаси останалата част от Неговото творение или всъщност, да изкупи световната история.

Инструктирани сме да казваме на новоповярвалите, че един ден Исус ще управлява и владее, но всъщност... технически... в момента Той не седи съвсем на трона. Точно сега Сатана е „богът на този свят“ и той води шоуто.

Учудващо за мен е как Бог продължава да спасява хора въпреки това послание. Единствено мога да си представя колко объркващо е да си нов вярващ тия дни. Веднъж влязъл през вратата, се сблъскваш с нова група от идеи. Когато говорим за това, кое най-вече занимава християните, ми се струва, че има основно две тенденции – тази, която наблюдава прекалено на духовните преживявания и тази, която пръвзнася интелекта.

Това, което особено ме притеснява когато наблюдавам тези две тенденции е, че и в двата случая християните

продължават да мислят като езичници. Имаме вярващи, които излизат от изцерителните центрове и съживителни събирания, както и вярващи, излизащи от Библейски класове и семинари, но и двата вида ще отидат и гласуват за анти-християнски президент. И двата вида избират образованието на децата си по начин, който отразява мисленето на света, а не това на Христос. Милиони от добронамерени, обичащи Исус хора са християни в сърцата си и езичници в умовете си.

Това отдалечаване не се забелязва само в съживителните палатки и семинарици, но навсякъде християните просто изглеждат като останалата част от света. Да, сигурно сме изчистили езика си и сме добавили няколко „християнизма“ към речника си. Може също да правим впечатление на живеещи добър, чист, морален живот. В крайна сметка обаче ние не сме по-погодни на Христос отколкото невярващите за които се молим понеже не знаем как да мислим като християни. Все още мислим, решаваме и избираме както го прави останалия свят.

Виждате ли, разбиранията, които имаме променят всичко. Искаме да сме изцяло в Исус, но сме забравили, че трябва да обичаме Господ по четири начина: сърце, душа, сила и ум. Често забравяме четвъртия компонент. Да обичаме Господ с ума си не означава просто да мислим позитивно или пък да напълним главите си с факти. Всъщност това означава всяка част от информацията, която достига нашия ум – била тя математическа или морална, новина, медия, книга, картина, която виждаме или дори кръстословиците, които решаваме, всяка информация, която влиза в ума ни, ние трябва да сравняваме и анализираме през ума на Христос. Това е дефиницията на думите да обичаме Господ нашия Бог с ума си. Това означава, че не съществува неутрална информация.

Митът за неутралността ще бъде повтаряща се тема в тази книга. Ако вярваме, че Бог на вселената е направил всички неща, то Неговият печат е върху всеки малък факт в живота. Означава, че азбуката сочи към Христос. Законите на природата сочат към Христос. Означава, че бактери-

ите в червата ни сочат към Христос. Няма нещо в живота, което да е неутрално понеже Създателят не е неутрален. Той е „Аз съм“ и Той иска всичко от нас – не само емоциите ни, нито само интелекта ни. Той иска целите ни същества.

Ако погледнем християнските книжарници, е лесно да видим сблъсъка на идеи в Християнството. Наричам го „битката на книжните рафтове“ – ето ги рафтовете „краят е близо“ и „създай своя собствена реалност“. Едната линия на мислене отрязва обещанието на Бога за победа в бъдещето, а другата се опитва да се прави на Бог и да създаде своя реалност – нейна собствена версия на бъдещето като създава чрез изговаряне. Това, което исках да знам е какво Бог наистина има за мен. Каква е Божията цел за всички християнки майки в настоящето време? Защо Той ни е поставил тук и сега? Какво Той в действителност е обещал за нашите дни? Ако краят е близо, защо да си правим труда? От друга страна, ако мога да създам своя собствена реалност, защо ми е Христос? Ако без да положа усилия не съм успешна, богата и мъдра, дали това е защото не съм имала достатъчно вяра?

ВЯРАТА НА ПЪЗЕЛА

Имах нужда от отговори. Нуждаех се от истинска цел, от визия за бъдещето. По едно време бях попаднала в много тежък период. Живеех в духовен затвор, окована във вериги. Тези вериги ме държаха долу и задушаваша живота в мен. Не можех да продължавам повече така, но не мислех, че има начин да се измъкна.

Нямах представа, че съм позволила да бъда пленена още в началото. Не си представях, че Бог ще ме освободи и ще сложи тези специфични въпроси в главата ми, така че да нямам друг избор освен да търся правилните отговори. Нямах представа, че тези отговори ще окажат влияние върху съпруга, децата, приятелите ми и всичките ни бъдещи наследници. Отговорите на тези въпроси ще се чуват в поколения. Отговорите ще променят хода на историята, не само в нашия малък ъгъл, но подобно на земетресение в дълбините на океана, ще създадат вълни, които пътуват

надалеко докато накрая се превърнат в цунами, оставящо следи завинаги.

Ако си домакиня, майка или някой, който търси по-дълбок смисъл и цел в живота – ако се опитваш да намериш твоеото място в историята и значимостта ти в голямата картина, то тази книга е за теб. Моят живот напълно се преобърна когато аз накрая видях голямата картина. За много от нас това е като да сме изсипали петте хиляди парчета от голям пъзел на масата и да сме изгубили кутията му. Колко успешни ще бъдем в сглобяването му без картината на кутията? Не много. Нуждаем се от голямата картина за да виждаме как парчетата се напасват. Това е единственият начин. Подреждането на пъзел е сериозна задача. Дори изборът да погледнеш голямата картина не е лесен. Той включва преглед на богословието, което изповядваме. Включва разрушаване на крепостите, които ни задушават и ни отклоняват от истинската ни цел поради липса на знание. Включва изтриване на митове и разкриване на лъжи, които сме чували през целия си живот за „Последното време“.

През моето собствено пътуване в пъзела научих доста неща, които не съм си помисляла, че ще ме интересуват. Научих какво е християнски светоглед, какво означава да защитаваш вярата, колко е важно да разбираме „хуманизма“ и как Бог иска да обучавам децата си. Открих дори какво Бог мисли за образованието, политиката, музиката, гоставките на пица, както и Божият план за бъдещето на църквата на земята. Нали разбирате, просто нормални домакински неща.

Дори и тези неща да не са нормални домакински теми от ежедневието, аз вярвам, че скоро ще бъдат. Сатана се опитва да попречи на домакините да ги научат. Когато ние не се интересуваме от тези неща, той печели голяма битка. Дяволът се вълнува когато вижда нас жените християнки потопени в драмата на собствения си живот, когато събитието на седмицата ни е да хванем последния епизод на любимото ни шоу или когато не знаем какво се случва по света. За него това означава, че губим основната игра. Ние

се оттегляме. Открих, че това не е Божият план. Той има нещо много по-голямо за нас!

Искате ли да знаете как вие – съпруга и майка, можете да промените целия свят? Омръзнали ли са ви безсмислени Фейсбук или форум грами? Искате ли да знаете какво може да промените днес, което ще повлияе на културата около вас? Искате ли да знаете защо краят не е близо и ни предстои впечатляващо и светло бъдеще?

Ако това е вашето желание, дръжте се здраво. Пригответе се за промяна. Ще се заровим в някои дълбоки теми. Ще прегледаме това, в което наистина вярваме – нашето богословие. Това може да е голяма умствена борба за вас. А може и да не е. Може да не харесате това, което чувате. Може би след няколко глави ще затворите тази книга, решени да не прочетете нищо повече от нея. Това ще бъде лесно. Имаше време в живота ми когато и аз бих постъпила така.

Въпреки това ако искате да бъдете майка, която твори история, ако желаете промяна в живота си, ако искате истински смисъл, значимост и удовлетвореност през краткото време, което имаме на земята, ви предизвиквам да довършите тази книга.

Тук се съдържат някои много важни идеи, които могат да променят всичко. Те са Божии идеи. Много библейски учени са изписали томове литература по тези теми. Аз съм събрала някои от тези големи идеи в една малка книжка и се надявам да съм ги подредила в нещо, което е бързо смилаемо за нас, заетите майки.

Моля се това, което споделям с вас да обогати живота ви, да осветли ума ви, да развълнува сърцето ви и да ви помогне да придобиете ново вдъхновение за съдбата ви на човек, променящ света. Промяната на света не е просто ваша съдба, тя е ваш дълг!